

Epistola venerabilis clarissimi
 magistri in sacra theologia magistri
 sancti fratris Roberti caracoli de
 Licio ordinis minorum ad Re-
 uerendissimum et illustrissimum
 dominum dominum Johannem
 de Aragonia Veremissimum domi-
 ni nostri domini Ferdinandi re-
 gis Sicilie etc. filium et locum
 tenentem generalem Apostolicę
 sedis Prothonotarium in qua
 sua doctitas commendatur.

Reverendissimo
 patri et domi-
 no domino Jo-
 hanni de Ara-
 gonia christia-
 nissimo Regis
 Ferdinandi filio sedis apostolice
 dignissimo prothonotario
 frater Robertus caracolus de
 Licio ordinis minorum sacre the-
 ologie magister humiliter se com-
 mendat. Inter preclarissimas
 virtutes tuas ingeniosasq; ani-
 mi dotes doctitas magnopere
 fulget. Qua fit ut animu sem-
 per promptum benivolunq; ex-
 hibeam ad intelligendum doctis-
 nam sapientum. Neq; vero ele-
 gantissimo ingenio tuo satis ee
 possunt que in palacio tue reside-
 tie singulis diebus ab eruditis-
 simis viris audire contendis. qn
 pmo diuinarum humanarumq;
 rerum inuestigare ac scire ratio-
 nem cupiens pia religione frę-

quentate soles templa sacra dei
 ut etiam ibi haurias quicquid
 ab hijs qui declamatorie. Et ad
 populum loqui solet edocetur.
 Laudabilis profecto institutio
 ista. nedum in adolescente vel
 iuvene. verum etiam in quoli-
 bet anofissimo et sene. ex eo qd
 nullus tam sapiens qui ta do-
 ctus ee potest. quin audiendo do-
 ctio fieri valeat. Ex quo stat
 sententia illa. pmo ca. puerb.
 Audiens sapiens sapientior erit
 ac et iuriconsultus. ff. de fidei
 commissarijs libertatibus. I. apd
 Julianum dicit. cupiditatem di-
 scendi optimam ee rationem vis-
 uedi. Unde Julianus dixisse fer-
 tur. et si alterum pedem in se-
 pulchro haberem. adhuc disce-
 re aliquid vellem. Quare Vale-
 rius in rubrica de studio et in-
 dustria miris laudib; extollit
 Dolonem phm qui supmo die
 vite assistentibus amicis ques-
 damq; inter se conferentib;. sa-
 tis iam pressum caput erexit in-
 terrogatusq; quapropter id fe-
 cisset. respondit. ut cum istud
 quicquid est. de quo disputatis
 pcepto moriar. Facet vero The-
 ommus in epistola ad Pama-
 chium et Oceanu sic de seipso
 fatetur. Dum essem iuuenis ni-
 mio feruebam amore discendi
 nec iuxta quorundam presump-
 tionem ipse me docui. Apolina-
 re audiu athiochie frequenter

LANDES-
 UND STADT-
 BIBLIOTHEK
 DÜSSELDORF

et colu. Jam comis spargebat
caput comis. et magistrum po
us q̄ discipulum me dicebat. p
teti tamen Alexandriaz audiu
didimū. in multis ei grās ago
quia qd̄ nesciebam didici qd̄ sci
ebam illo docente nō pdidi. Pu
tabant me homines finem fe
cisse discendi. veni rursus ihero
solimam et bethleem quo laboē
quo precio **E**taramā nocturnuz
habui preceptoz. timebat em̄
iudeos et alterum mihi exhibes
bat nicodemū. **Hec Hieronim⁹**
Hoz studia imitanda sunt nō
eorum qui sibi sciō h̄i videntur ⁊
spernūt omnem disciplinā **D**e
h̄is loquitur sic **Seneca libro 8**
tranquillitate animi. Puto mē
tos ad sapientiam puenire po
tuisse nisi putassent se puenisse
se. **P**ed tu sapientie cultoz ⁊ ve
neratoz p̄cipuus omnē dilige
tiam ap̄ponis vt a multis mul
ta cognoscas. **E**t licet dignata
sit dominatio tua dū neapolis p̄
dicabam quasi quotidie sermo
nib⁹ meis adesse hortari tamen
me voluisti vt opus de timoē iu
dicioꝝ dei in scriptis redigerem
illudq; dominacioni tue legen
dum transmitterem. **F**eci libēs
quod iussisti et operam dedi vt
morem tue gererem volūati. **A**c
cedet hoc ad utilitatem plurimo
rum quomā que noua sūt allu
cere solent humanas mentes.

Pam vt scribitur **act. xvij.** **D**ū
Paulus esset athenis disputaret
q; in sinagoga cum iudeis et co
lentib⁹ deum ⁊ in foro p̄ omnes
dies cū epicureis et stoicis phi
losophis quidam dicebant eū
se muverbium. id est seminatore
verborum. **A**lij vero nouorum de
mionorum annūciatore. id est
nouarum sciendarum. **S**im mico
laum de lyra. p̄ter quod duxe
runt eum ad areopagum dicen
tes. **P**ossumus scire que est hec
noua que a te dicitur doctrina.
Noua enim quedam m̄fers au
ribus nostris. **V**olum⁹ ergo sci
re quid nam velint hec eē. **A**the
nienses autem omnes et ad
uene hospites ad nihil aliud va
cabant nisi dicere et audire ali
quid nouū. **H**oc est quod **Quidi
us** dixit libro secundo de ponto.
Est quoq; cunctarum nouitas
causissima rerum. et de hoc **Seneca**
in questionibus naturalib⁹
Naturale est magis noua q̄ ma
gna mirari. et idem in quarto
declamacionum. **A**d noua homi
nes conueniunt ad noua con
currunt. **C**icero insuper in sua
rethorica docet auditores fieri
posse attentos si de reb⁹ nouis ⁊
inuitatis nos p̄miserim⁹ ver
ba facturos. **P**ripi⁹ igit̄ donan
te deo nō in doctis humane sa
pientie verbis. quicquid legere
aut inuenire potui qd̄ hominū

corda ad timendum deum glo-
 riosum reuocet et inducat. **A**c-
 tibe itaq; tu pater colendissime
 libellum istum in quo si qd bo-
 ni reppereris proba. **S**i quid ve-
 ro aut superfluum aut minus re-
 ctum in illo deprehenderis corri-
 ge. **O**ro tamen humanissimam
 dominacionem tuam. ne comu-
 nicet aut tradat illum inuidis
 et malivolis meis quos multos
 nosti. quia vt vtar verbis **T**hero-
 mimi in prologo in hesdram **I**n-
 uidorum studia omne qd scribi-
 mus reprehendendum putant
 et interdum contra se conscien-
 tia repugnante publice lacerat
 que occulte legunt in tantu vt
 clamare compellat ac dicere. **D**o-
 mine libera animam mea a la-
 bijs iniquis et a lingua dolosa
Benevale speculum bonorum
 morum et memento mei du bea-
 ne tibi fuerit.

Inipit prologus in opus de
 timore diuino rum iudiciorum
 in quo exponuntur mystice verba
 Iohannis in themate